

ченицы, която сжествува и днесъ въ състояніе на турскый мѣнастырь (теке). Оттамъ патриаршескыйтъ престолъ са премѣсти въ друга близня черкова, именно въ храма на *св. Върховны Апостолы Петра и Павла*, дѣто е днесъ търновската Митрополія край р. Янтра, въ края на тѣй наречената *долия-махла*, подъ высокыя *царевинъ* и сръщу старата *трапезица*. Малко слѣдъ превземаньето на Търново, Патриархъ Евѣиміи и много отъ първѣнцытъ на престолныя градъ са пратихъ на заточеніе въ Македонія, дѣто си и оставихъ коститѣ.

Съ заточеніето на патриарха Евѣиміи свърши са живота и на българската търновска патриархія. Гърцитѣ сполучихъ съ хитринитѣ си да съборѣхъ измѣнически този патриаршескый престолъ, но съ него не са унищожи ёще българското патриаршество, което, погребено тука, въскрьснѣ въ Охридската Архіепископія, съ исторіята на която ще са позанимаемы послѣ; сега ще свършимъ съ старинитѣ на столнината царска и патриаршеска на България.

По-важнитѣ народны святыни въ Велико Търново, какъто общо го наричатъ, были сѣ и до днесъ: 1) черковата св. Спаса или Възнесеніе Христова; 2) Черковата св. Димитрія Солунскаго; дѣто сѣ са вѣнчавали (коронясвали) едно време българскытъ царѣ и днесъ е въ развалины; 3) Велика лавра на св. 40-мъченицы, направена ёще отъ Іоанна II Асѣня въ 1230 г.; тамъ пѣкъ сѣ са погребвали българскытъ царѣ, сега е потурчена и са намѣрва въ расположеніето на нѣколко дървини ⁽³⁹⁾; 4) черковата Святыхъ Апостоловъ, която са е опазила до наше време неповредена и въ която сега са

(39) Глед. за туй драгоцѣнитѣ *Открытія св древней столицѣ болгарской* на съотечественника нашъ Хр. С. Даскалова, издадена въ Москва 1859 год.